

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♧ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
הכא בנושא שכר עסקינן, ונשבעין ליטול שכרן.	שמואל:											!	◇	נה.
אי הכי נשבעין לגזברין? לבני העיר מבעי ליה												♧		נה.
נשבעין לבני העיר במעמד גזברין, כי היכי דלא נחשדינחו. ואי נמי: כי היכי דלא לקרו להו פושעים.	רבה:											!	◇	נה.
והא נגנבו או שאבדו קתני, ושומר שכר בגניבה ואבידה חיובי מייחייב והכא נמי, נהי דשלומי לא משלמי - אגרייהו מיהא לפסיד												♧		נה.
נגנבו - בלסטים מזויין, אבדו - שטבעה ספינתו בים.	רבה:											!	◇	נה.
הא מני - רבי שמעון היא	רבי יוחנן:											!	◇	נה.
קדשים שחייב באחריותן יש להן אונאה, ונשבעין עליהם.	דאמר: [רבי שמעון]											!	◇	נה.
התינח עד שלא נתרמה התרומה, משנתרמה התרומה - קדשים שאינו חייב באחריותן נינהו.												♧		נה.
תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות	דתנאי:											♧	◇	נה.
שבועה זו תקנת חכמים היא, שלא יהו בני אדם מזוללים בהקדשות.	אלא אמר רבי אלעזר:											!	◇	נה.
נושא שכר אינו משלם.													■	נה.
נושא שכר אינו משלם	רמי ליה רב יוסף בר חמא לרבה תנן:											♧	◇	נה.
השוכר את הפועל לשמור את הפרה, לשמור את התינוק, לשמור את הזרעים - אין נותנים לו שכר שבת, לפיכך אין אחריות שבת עליו. היה שכיר שבת, שכיר חדש, שכיר שנה, שכיר שבוע - נותנין לו שכר שבת, לפיכך אחריות שבת עליו.	ורמינהו:											♧	◇	נה.
מאי לאו - לשלם												♧		נה.
לא, להפסיד שכרו.												!	◇	נה.
אי הכי, רישא דקתני אין אחריות שבת עליו - הכי נמי דלהפסיד שכרו? ומי אית ליה שכר שבת, והא קתני אין נותנין לו שכר שבת												♧	◇	נה.
אשתיק.	[רבה]											■		נה.
מידי שמיע לך בהא?	אמר ליה: [רבה]											^		נה.
בשקנו מידו.	אמר ליה [רב יוסף בר חמא], הכי אמר רב											!	◇	נה.
בשקנו מידו.	וכן אמר רבי יוחנן:											■		נה.
קדשים שחייב באחריותן יש להן אונאה, ושאינו חייב באחריותן אין להן אונאה.	רבי שמעון:												■	נה.
קדשים שחייב באחריותן - חייב, שאני קורא בהן בה' וכחש, ושאינו חייב באחריותן - פטור, שאני קורא בהן בעמיתו וכחש.	תני תנא קמיה דרבי יצחק בר אבא:												■	נה.
כלפי לייא? איפכא מסתברא	אמר ליה: [רבי יצחק בר אבא]											♧		נה.
איסמיה?	אמר ליה: [תנא]											^		נה.
לא, הכי קאמר: קדשים שחייב באחריותן - חייב, דאיתרבו מבה' וכחש, ושאינו חייב באחריותן - פטור, דאמעיש מבעמיתו וכחש.	אמר ליה: [רבי יצחק בר אבא]											!	◇	נה.
אף המוכר ספר תורה, - מרגלית, ובהמה אין להם אונאה.	רבי יהודה:												■	נה.
אף המוכר ספר תורה אין לה אונאה, לפי שאין קץ לדמיה. בהמה ומרגלית אין להם אונאה - מפני שאדם רוצה לזווגן.	תניא, רבי יהודה:												■	נה.
והלא הכל אדם רוצה לזווגן	אמרו לו:											♧	■	נה.
ורבי יהודה:												♧		נה.
הני חשיבי ליה, והני לא חשיבי ליה.	[רבי יהודה]											!	◇	נה.
ועד כמה?												^		נה.
עד כדי דמיהם.	אמימר:											!	◇	נה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator											
מלמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף המוכר סוס וסוף וחטיטום במלחמה אין להם אונאה, מפני שיש בהן חיי נפש.	תניא, רבי יהודה בן בתירא											■	◇
כשם שאונאה במקח וממכר כך אונאה בדברים.												■	◇
לא יאמר לו בכמה חפץ זה והוא אינו רוצה ליקח.												■	◇
אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים, אם הוא בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך, שנאמר (שמות כ"ב) וגר לא תונה ולא תלחצנו.												■	◇
(ויקרא כ"ה) לא תונו איש את עמיתו - באונאת דברים הכתוב מדבר.	תנו רבנן:											■	◇
אתה אומר באונאת דברים, או אינו אלא באונאת ממון?												⚡	■
כשהוא אומר (ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - הרי אונאת ממון אמור, הא מה אני מקיים (ויקרא כ"ה) לא תונו איש את עמיתו - באונאת דברים.												!	■
הא כיצד?												^	■
אם היה בעל תשובה אל יאמר לו זכור מעשיך הראשונים												!	■
אם היה בן גרים אל יאמר לו זכור מעשה אבותיך												!	■
אם היה גר ובא ללמוד תורה אל יאמר לו פה שאכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים בא ללמוד תורה שנאמר מפי הגבורה.												!	■
אם היו יסורין באין עליו, אם היו חלאים באין עליו, או שהיה מקבר את בניו, אל יאמר לו כדרך שאמרו לו חביריו לאיוב (איוב ד') הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך זכר נא מי הוא נקי אבד.												!	■
אם היו חמרים מבקשין תבואה ממנו, לא יאמר להם לכו אצל פלוני שהוא מוכר תבואה - ויודע בו שלא מכר מעולם.												!	■
אף לא יתלה עינו על המקח בשעה שאין לו דמים, שהרי הדבר מסור ללב, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך.	רבי יהודה:											!	■
גדול אונאת דברים מאונאת ממון, שזה נאמר בו (ויקרא כה) ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת מאלהיך.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											■	◇
זה בגופו וזה בממונו.	רבי אלעזר:											■	◇
זה - ניתן להישבון, וזה - לא ניתן להישבון.	רבי שמואל בר נחמני:											■	◇
כל המלביץ פני חבירו ברבים כאילו שופך דמים.	תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק:											■	◇
שפיר קא אמרת, דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חוורא.	אמר ליה: [רב נחמן בר יצחק]											■	
במערבא במאי זהירי?	אביי לרב דימי:											^	
באחורי אפי.	אמר ליה: [רב דימי]											!	
הכל יורדין לגיהנם, חוץ משלשה.	דאמר רבי חנינא:											■	!
הכל סלקא דעתך?												⚡	
אלא אימא: כל היורדין לגיהנם עולים, חוץ משלשה שיורדין ואין עולין, ואלו הן: הבא על אשת איש, והמלביץ פני חבירו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו.												■	◇
מכנה היינו מלביץ												⚡	
אף על גב דדש ביה בשמיה.												!	◇